

תת"ע 1444/02/17 - מדינת ישראל נגד זוהר מעלומי

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 1444-02-17 מדינת ישראל נ' מעלומי
תיק חיזוני: 90507041458

בפני כבוד השופט נайл מהנה
מאשימה מדינת ישראל באמצעות לשכת התביעה תעבורה ים ע"י
ב"כ עו"ד איל סמולאל
נגד זוהר מעלומי ע"י ב"כ עו"ד יוסי ראובן
נאשם

החלטה

לפנינו בקשה לביטול כתוב האישום מחתמת **התישנות** בשל הטענה שמדובר בעבירה שהחלה לביצועה מבוסס על צילום הרכב ושלאה נשלחה לנאשם הودעה כחוק על ביצוע העבירה.
החליטתי לדוחות את הבקשת מהטעמים המפורטים להלן.

מבוא

1. ביום 16.10.27, צולם רכבו של הנאשם מבצע עבירה של נהייה בנסיבות העולה על המהירות המותרת, בנגד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א- 1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**").
על פי כתוב האישום, נהג הנאשם הרכב בנסיבות של 147 קמ"ש בדרך עירונית בה המהירות המרבית המותרת עומדת על 80 קמ"ש.

טענות הצדדים

3. לטענת הנאשם, המאשימה לא פעולה על פי הוראות סעיפים 239א ו- 225א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשכ"א - 1961 (להלן: "**חוק סדר הדין הפלילי**"), שכן היא לא שלחה הודעה על ביצוע העבירה או הזמינה לדין בתוך ארבעה חודשים ממועד ביצוע העבירה כנדרש. על כן הוא מבקש להורות על ביטול האישום מחתמת התישנות.
4. עוד טוען הנאשם כי על מנת להثبتס על חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד- 1974 (להלן: "**תקנות סדר הדין הפלילי**"), על המאשימה להציג אישור רשות הדואר שיש בו ראייה מספקת לכך שאכן נשלחה לו הזמנה לדין או הודעה על ביצוע העבירה בדואר רשום בתוך 4 חודשים מיום ביצוע העבירה. לטענותו, אמנים בחומר הראיות קיימים אישור מסירה אולם, מדובר לטענותו

באישור לקוני שכן הוא חסר פרטיים מהותיים כמו שם הדור, תאריך הביקור, חתימת המוסר וכו'.

5. הנאם טוען כי בחלוף זמן כה רב הוא לא יכול להתחקות אחר הנג בפועל במועד הרלוונטי לעבירה ובנסיבות אלה מבקש הוא להורות על ביטול כתוב האישום.

6. המאשימה מתנגדת לבקשתו וטענת כי נשלחה לנאם הודעה בדבר ביצוע העבירה ולאחר מכן גם הזמנה לדין וזאת בתוך פרק הזמן הנדרש בחוק. לביסוס טענה זו הגישה המאשימה "אישור שלוח דבר דואר רשום" הנושא תאריך הדפסה 16.11.16 וכן אישור רשות הדואר "מעקב משלוחים" לפיו הודעה על ביצוע העבירה נמסרה ליעדה ביום 23.11.16. עוד הגישה המאשימה אישור מסירה של הזמנה לדין הנושא חתימה מיום 12.02.16 לפיו דבר הדואר "לא נדרש" וכן אישור רשות הדואר "מעקב משלוחים" לפיו הזמנה לדין הוחזרה לשולח ביום 16.02.17.

7. בנסיבות אלה, לטענת המאשימה קיימת חזקת מסירה ולא עומדת לנאם טענת התישנות שכן הודע לו על ביצוע העבירה במועד אף נשלח לו זימון לדין במסגרת הזמן הקבוע בחוק.

דין

8. עסוקין בעבירות תעבורה מסווג הזמנה לדין שהחشد לביצועה מבוסס על צילום רכב.

9. פרק הזמן הרלוונטי לצורך שלוח הודעה על ביצוע עבירה מוסדר בסעיפים 239א - 225א(א1) לחוק סדר הדין הפלילי, כפי שיפורט להלן.

סעיף 239א לחוק סדר הדין הפלילי קובע, כדלקמן:

"(ב) הייתה העבירה כאמור בסעיף קטן (א) עבירה שהחشد לביצועה מבוסס על צילום רכב כאמור בסעיף 27א לפקודת התעבורה, לא יוגש עליה כתוב אישום ולא תומצא בענינה הזמנה למשפט, אלא אם כן הזמן החשוד ביצוע העבירה לחקירה או בשלחה לו הודעה על ביצוע העבירה בתוך התקופות המפורט בסעיף 225א(א1)(1) או (2) או התקיים האמור בסעיף קטן (א2)".

לאמור, בהתאם לסעיף זה יש לשולח בענייננו הודעה על ביצוע העבירה בתוך פרק הזמן הקבוע בסעיף 225א(א1).

מהו פרק הזמן לידעו החשוד על ביצוע העבירה

10. סעיף 225א(א1) לחוק סדר הדין הפלילי קובע, כדלקמן:

(א1) הייתה העבירה עבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה, שהחشد לביצועה מבוסס על צילום רכב כאמור בסעיף 27א או 27א לפקודה האמורה, לא יוגש עליה כתוב אישום ולא יומצאו לבעל הרכב בענינה הזמנה או הודעה תשלום כספ, אם כתוב האישום, ההזמנה או הודעה תשלום הכנס טרם נשלחו ועברית תקופה המפורט להלן:

(1) ארבעה חודשים ממועד ביצוע העבירה,;
(ההדגשה שלי - נ.מ.).

11. כאמור, כאשר מדובר בעבירה תעבורה המבוססת על צילום רכב, יש לשלווח לבעל הרכב הזמנה למשפט בתוך פרק זמן של עד 4 חודשים ממועד ביצוע העבירה או למצער לידע אותו על ביצוע העבירה בתוך פרק הזמן האמור.

12. מטרת החוקה הייתה לקבוע מועדים קצרים יותר לעבירות המבוססת על צילום רכב וזאת על מנת לאפשר לנאים להתגונן באופן הרاوي. "משטרת ישראל משתמש בצלמות אוטומטיות כדי לאთר ביצוע של עבירות תנוועה. בעל הרכב שרכבו צולם בעת ביצוע עבירה מקבל הודעת תשלום קנס (דוח). צילום זה עשוי גם לשמש ראייה אם מגע הדין בעבירה לבית המשפט. שלא כמו במקרה שבו מקבל מבצע העבירה הودעת תשלום קנס מיד לאחר ביצוע העבירה, עיכוב במסירת הודעת קנס המבוססת על צילום רכב מקשה על מקבל הדוח להתגונן, שכן לאחר תקופה ממושכת קשה לבעל הרכב לשחרור את האירועים או לאתר מי נוהג ברכב בעת ביצוע העבירה" (הצעת חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 37) (צילום רכב), התשס"ב - 2002, ה"ח 3165, 865) (ההדגשה שלי - נ.מ.).

אפקן המשלוח

13. תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי קובעת חזקת מסירה בדבר משלוח הודעה על ביצוע עבירה במועד, חזקה אשר ניתן לסתירה כאמור להלן:

"בעבירות תעבורה שעלייה חל סעיף 23א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או הזמנה למשפט לעניין עבירות קנס כאלו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדוואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את הזמנה מסיבות שאין תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקלן".

לאמר, חזקת המסירה חלה בעניינו בחולף 15 ימים מיום המשלוח בדוואר רשום.

14. חזקה זו פורשת את כנפיה גם על עבירה של נהיגה מעל המהירות המותרת, בגיןו לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה (ראו: רע"פ 3698/17 **עמי יוסופוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 07.05.17; רע"פ 10319/07 **פדייה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.12.07); רע"פ 9692/09 **הבר נ' מדינת ישראל** (ימים 12.01.10); ורע"פ 7789/14 **זחאייה נ' מדינת ישראל** (ימים 1.12.14).).

15. מהאמור לעיל עולה כי על המאשימה להוכיח כי שלחה לנאים הודעה על ביצוע העבירה/zמנה לדין "בדוואר רשום" וזאת בתוך פרק הזמן הקבוע בסעיף 225א(א) קרי; ארבעה חודשים מיום ביצוע העבירה. אם תצליח המאשימה להוכיח זאת, חלה "חזקת מסירה" בחולף 15 ימים מיום המשלוח והנטול עובר לנאים להפריך חזקה זו.

16. לעניין סתירת החזקה האמורה קבע בית המשפט העליון בע"פ 6920/07 **חסון נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 04.09.07) את הדברים הבאים:

"התקנה איננה דורשת בchnה מודקدة מה עלה בגורל המשלוח ודין כי חלפו 15 ימים מיום יציאתו למען הנכון בדוואר רשום וכי המערער לא הרים את הנטול להראות כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאין תלויות בו. משקמה החזקה, יכול המערער לנסתות ולסתור אותה בהליך העיקרי, תוך שיעלה

טענותיו לעניין הכתוב "לא נדרש" המופיע על אישורי המסירה והמחיקות השונות המועלות לשיטתו חשב כי דברי הדואר לא הגיעו למעטם. אולם, בשלב זהה, נראה כי די בכך שקמה החזקה כדי להשליך במידה על סיכוי הערעור".

17. בהקשר אחר נאמר כי מטרת תקנה זו היא להבהיר את נטל הראה לעניין המסירה (ראו: רע"פ 11/11 7766 **שלוי ארד נ' מדינת ישראל** (פורסם ב公报, 10.11.11)).

18. משכך, השאלה הדרישה הכרעה היא האם נשלחה הודעה בדבר ביצוע העבירה או הזמןה לדין במועד הקבוע בחוק. שכן באם הוכיחה המאשימה כי שלחה את דברי הדואר כדין הרי שקמה חזקת המסירה ולפיה דבר הדואר נמסר ליעדו בתוך חמישה עשר ימים ממועד המשלוח ועל הנאשם מוטל הנTEL להפריך חזקה זו.

19. ודוק, אין צורך בקיומו של אישור מסירה חתום. על כן עמד בית המשפט העליון ברא"פ 2307/98 **קריב אход נ' מדינת ישראל** (פורסם ב公报, מיום 01.06.98), שם נקבע כי ניתן להסתפק באישור על משלוח הודעה לדואר רשום:

"**תקנות 44א - 44ג קובעות נוהל מקל להמצאת הזמנות לדין לגבי עבירות קלות יחסית המפורטות בסעיף 239א לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב - 1982.** מטרת הנוהל המקל הוא ליעיל ולפשט את סדרי ההמצאה בסוג מיוחד זה של עבירות.....

"**אף מבלי לפ██וק בסוגיה לגופה, ניתן לקבוע כי ההסתפקות באישור על משלוח הודעה לדואר רשום אינה מהוות על פניה נוהג פ██ול המחייב התערבות של בית משפט זה ומתן רשות ערעור.**"

20. במקרה דנן, העבירה בוצעה ביום 27.10.16. ההודעה על ביצוע העבירה נשלחה ביום 16.11.16 והזמןה לדין נשלחה ביום 16.01.12.16. ככלומר, הן ההודעה בדבר ביצוע העבירה והן הזמןה לדין נשלחו לנאשם בפרק הזמן הנדרש בחוק קרי; תוך ארבעה חודשים מיום ביצוע העבירה. לפיכך, עמדה המאשימה בגין להוכיח שקיימת חזקת מסירה והנטל עובר לנאשם להפריך חזקה זו.

אישור המסירה "לא נדרש"

21. האם די באישור המסירה לפיו הזמןה לדין נשלחה לנאשם וחזרה בציון "לא נדרש". התשובה לכך חיובית (ראו: רע"פ 5429/09 **שובל נ' מדינת ישראל** (פורסם ב公报, מיום 09.05.09)).

22. בהקשר אחר קבע בית המשפט כי די בכך שהדואר נשלח לכתובתו הנכונה של הנאשם -וחלפו מאז 15 ימים כמציאות התקנות, כדי לקבוע שהמסירה הייתה כדין, גם שאין בפני בית המשפט אישור מסירה שבו נאמר כי הזמן לא נדרש וקל וחומר כשהזמן חזר כי הוא לא נדרש (עפ"ת 28662-12-12-28662 **קדוש נ' מדינת ישראל** (מיום 13.05.29)).

23. הנאשם טוען בבקשתו לליקויים שנפלו באישור המסירה. האחת, אמן סומנה לטענתו הרובייקה "לא נדרש" אולם, הדoor לא הצהיר כי ביקר במקור במשמעות של הנאשם ביום מסוים ובשעה מסוימת שכן הרובייקה של יום ושעה הביקור ריקה מרישום. השנייה, ברובייקה שם המוסר כתוב שם של חנות "גביש אלקטронיקה". השלישית, לא קיימת חתימת מוסר הדואר. רביעית, התאריך ע"ג אישור המסירה הינו לטענתו 12.12.02.

והדבר לא הגינו שכן העבירה בוצעה בשנת 2016 וחמשית, לא קיימת ע"ג אישור הדואר חותמת יחידת הדואר שביצעה את המסירה.

.24. אקדמי ואומר כי אני דוחה טענת הנאשם המבוססת על הליקויים באישור המסירה כפי שיפורט להלן. כאמור, מתקין התקנות קבוע כאמור כי מדובר במקרה בהמצאה אף "**בלא חתימה על אישור המסירה**" (ראו: פס"ד קרב אוחד הנ"ל). אכן מתעוררת השאלה מהן הפרטים המהותיים הנדרשים באישור המסירה בכך להקים את החזקה. ישנו גישות שונות שהובעו בפסקה על ידי בית המשפט ל深交ורה ובתי המשפט המחויזים אביא להלן חלק מהן.

הנואם מבסס בקשו על גישה אחת הנשענת על פסיקת בית המשפט המחויז בתל אביב, לפיה "...**צריں שהמסמך, הדואר הרשמי, יהיה ממולא כהלכה כדי שייהה ברור שהדואר הרשמי אכן נשלח, ויתרה מכך הפתק הנדרש והמזמין את הדואר לחתת את הדואר אכן יגיע אליו**" (עפ"ת 47331-02-16 אחד **דריפוס נ' מדינת ישראל** (ימים 10.03.16)).

אולם, מנגד, ישנה פסקה אחרת של בתי המשפט שנייה רואה פגם ב.masירה כאשר פרטם טכניים הוחסרו מאישור המסירה. טול לדוגמה החלטת בית המשפט לפיה נדחתה טענת המערער כי אין די באישור המסירה מאוחר ולא צינה שעת המסירה /או פרטיו המלאים של עובד הדואר. בית המשפט ציין כי המערער לא פנה לרשות הדואר בנסיון לברר הפרטים החסריםDOI בכר כי לדחות את טענתו. עוד ציין בית המשפט כי "חזקת המסירה בדואר עולה עם נסיעון החים והשכל הישר המלמדים כי מסמך שנשלח בדואר מגיע ליעדו ברוב המקריםDOI בכר כדי לכוון ידיעה קונסטרוקטיבית של הנאשם או חייב אודות ההליכים המתנהלים גביו" (עפ"ת 15-08-50876 נכבר ליאון נ' מדינת ישראל (ימים 18.10.15)).

(ראו גם: עפ"ת 17-02-47513 בולני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 17.05.17)).

.25. גישה אחרונה זו מקובלת עלי והיא אף נתמכת בגישה בבית המשפט המחויז בירושלים לפיה כאשר אישור המסירה מתאר טיפול שגרתי בדבר דואר יש לקבלו כאישור מסירה כדין. בית המשפט קבוע כי "**יש באישור המסירה החלקי שהוց לכל הפחות כדי להבהיר את הנטול את** [צ"ל: אל - נ.מ.] **המעערר**. זאת בנוסף ובהשלמה לניטל המוטל עליו מミילא מכח תקנה 44 א הנ"ל" (עמ"ת 17-05-36580 עוזן נ' מדינת ישראל (ימים 13.07.17)).

.26. בענייננו, מעין באישור המסירה עולה כי ההזמנה לדין נושא שם הנאשם, תאrik העבירה, מספר הרכב, תאrik המשפט, מספר הדוח ואין חולק שהכתובת המצוינת ע"ג אישור המסירה הינה כתובתו הנקונה על פי הרשם במרשם האוכלוסין. תחת שם המוסר נרשם "גביש אלקטרוני" זהו בית העסק המשמש מרכז מסירה וכן מופיעה חותמת המוסר ותאrik המסירה. בנסיבות אלה, לא מצאתו כי נפל פגם באישור המסירהDOI בכר כדי להקים את החזקה הקבועה בתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי).

.27. מלבד אמירה סתמית של הנאשם כי לא קיבל הודעה בדבר ביצוע העבירה, הוא לא הציג ראייה כלשהי שיש בה בכי להפריך את חזקת המסירה ויתרה מזאת אף לא תמרק בקשו בתצהיר. ציין כי על הנאשם היה לנסוך לעורוך בירור עם רשות הדואר שכן אישור המסירה הכלול את מספר הדואר הרשמי ויחידת המסירה היו בידייו ויכול היה לפנות לרשות הדואר בבקשת לבירור גורל דבר הדואר. הניטל לעורוך בירור לגבי דבר הדואר מוטל עליו משבקש לסתור את חזקת המסירה ולהראות כי לא קיבל את דבר הדואר. הנאשם

לא הצביע על נסיבות כלשהן שיש בהן לעורר ספק כלשהו כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאין תלויות בו ולכן הוא לא הצליח להפריך את חזקת המסירה.

"**מקום שטען המערער כי לא קיבל את הודעה הקנס לידי, חייב היה הוא להतכבד ולהוכיח טעنته זו ואין באמירתו הסתמית, כי לא קיבל את דבר הדואר לידי, כדי לקבל את טעنته. מוחבטו להוכיח כי ביצעה חקירה ברשות הדואר כדי להתחקות אחר גלגולו של דבר הדואר**" (ראו: ע"פ (ב"ש) 7136/06 **תנאנטי אברהם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבז, 10.07.06)).

.28. בנסיבות אלה, משוגעתי למסקנה בדבר תקינותו של אישור המסירה של ההזמנה לדין שנשלחה לנאשם בתוקף פרק הזמן הקבוע בחוק, ומשນמץ כי הודעה על ביצוע העבירה נשלחה לנאשם כדין אני קובע כי לא חלה התישנות לגבי העבירה ודין הבקשה להידחות.

.29. במאמר מוסגר אומר כי גם תכלית החקיקה אשר קובעת פרק זמן קצר יחסית לשלוח הודעה על ביצוע העבירה לא נפגעה במקורה זה, שכן הן הודעה והן ההזמנה לדין נשלחו בתוקף אותו פרק זמן של 4 חודשים, זמן שהינו סביר לכל הדעות כדי לאפשר לנאשם להתחקות אחר נסיבות ביצוע העבירה.

סוף דבר

.30. לאור האמור, אני>Dוחה את הבקשה.

ניתנה היום, ג' אב תשע"ז, 26 ביולי 2017, בהעדר הצדדים.